

disse Kassebeholdninger eller idetmindste til en foreløbig Afgjørelse om, hvorledes der skal forholdes med dem. Dette forekommer mig at have været den naturlige Bet. Men det er imidlertid ikke denne, der er fulgt i Forslaget. § 1 indeholder Bestemmelser om Kassebeholdningen og støtter sig efter Motiverne hovedsagelig paa, at det er en Umulighed at komme til en Opgjørelse af Mellemværendet mellem Kongeriget og Hertugdømmerne for Tiden for 1ste April 1853. Jeg skal nu ikke gaae ind paa, hvorvidt det vilde være muligt at opgjøre en nøjagtig Regning i saa Henseende. Men det forekommer mig ikke, at Tingene derved er afgjort. Det forekommer mig dog, at det derved kan blive muligt at komme til en Opgjørelse, der, omendstjondt den ikke opnaaer Alt, dog var forfattet paa en saadan Maade, at det maatte indrømmes, at man ikke derved gik Hertugdømmerne for nær. Det forekommer mig dernæst, at Principet for denne Opgjørelse er givet i § 3. Naar denne siger, at Grundsætningerne, som ere fulgte i Finantsloven for 1855—56, skulde gives tilbagevirkende Kraft for Finantsloven for 1853—54, da forekommer det mig, at derved er anerkjendt, at det er en rigtig Fordeling, at derved er Grundsætningen givet, og jeg kan ikke see, af hvilke Grunde den tilbagevirkende Kraft kun skulde tilstaaes for eet Aar. Det forekommer mig, at den maatte være anvendelig for den hele Tid af 5 Aar. Jeg har derfor, idet jeg er gaaet ud fra de Principer, som ere fulgte i Finantsloven for 1855—56, forfattet en saadan Opgjørelse for de 5 Aar. Jeg har taget de trykte Statsregnskaber, som ere publicerede for disse 5 Aar for Kongerigets Bedkommende, og har posteret dem i Henhold til de Regler, der ere givne i Finantsloven for 1855—56. Jeg har skjelnet mellem Fællesindtægter og særegne Indtægter for Kongeriget og Fællesudgifter og særegne Udgifter for Kongeriget. Det vil sees, at hovedsagelig paa en Ubetydelighed nær, have de Indtægter, der ere fremkomne, været enkelte Skatter og Afgifter, Domainer fra Kongeriget alene, og derimod Intet fra Hertugdømmerne. Dette har imidlertid ikke afholdt mig fra at forfatte Opgjørelsen. Derved troer jeg, at den idet-

mindste faaer Brag af ikke at være opgjort i Diskaveur af Hertugdømmerne. Denne Tabel troer jeg imidlertid vilde være altfor trættende for den ærede Forsamling at høre oplæst. Jeg skal kun holde mig til Resultatet; men jeg antager, at ved den ærede Formands Godhed vil denne Tabel*) kunne optages som Bilag til Tidenden, idet jeg gaaer ud fra, at det vil kunne interessere Medlemmerne at see, hvorledes disse Tal stille sig. Hovedresultatet er dette: alle Indtægter have været 114 $\frac{1}{4}$ Mill. Rigsdaler, alle Udgifter 116 $\frac{1}{2}$ Mill. Rigsdaler. Der har altsaa været en Underbalance tilstede. Deler man først Indtægterne i fælles og særegne, da have de fælles Indtægter været 81,800,000 Rigsdaler eller saa omtrent 82 Millioner Rigsdaler, og de fælles Udgifter 105 Millioner Rigsdaler. Dette giver en Difference af omtrent 23,300,000 Rd. Det er altsaa det Minus, der fremtræder med Hensyn til Fællesudgifterne. Det er altsaa det, som skulde være at fordele, eller, tage vi blot Hensyn til det, som Kongeriget havde at udrede, vilde det altsaa have at udrede $\frac{2}{5}$ af disse 23,300,000 Rd. eller, med et rundt Tal, 14 Millioner. See vi derefter hen til de særegne Indtægter, da have de udgjort for Kongeriget omtrent 32 $\frac{1}{2}$ Million, og de særegne Udgifter have været 11,400,000 Rd., saa at der bliver Noget over 21 Millioner tilbage, som Kongeriget alene har erlagt til de fælles Udgifter; men, da, som jeg har gjort opmærksom paa, det Tilskud, Kongeriget skulde gjøre med $\frac{2}{5}$, kun er 14 Millioner, er der altsaa indbetalt noget over 7 Millioner for meget. Disse 7 Millioner ville altsaa være at godskrive Kongeriget ikke af den fælles Kassebeholdning — thi derved kom jo Kongeriget til at tabe $\frac{2}{5}$ deraf — men at godtgjøre af de andre Landsdele. Jeg skal nu med Hensyn til den Maade, jeg har fulgt ved Opgjørelsen, gjøre opmærksom paa, at der var et Par enkelte Punkter, hvor der kunde være Tvivl tilstede. I det første Aar, i 1848, som er det første, hvori Regnskabet er offentliggjort, finder man nemlig, at der har været en Indtægt fra Hertugdømmerne af 80,000 Rd. for Domainerne og 93,000 Rd.

*) Denne Tabel findes i Anhanget.